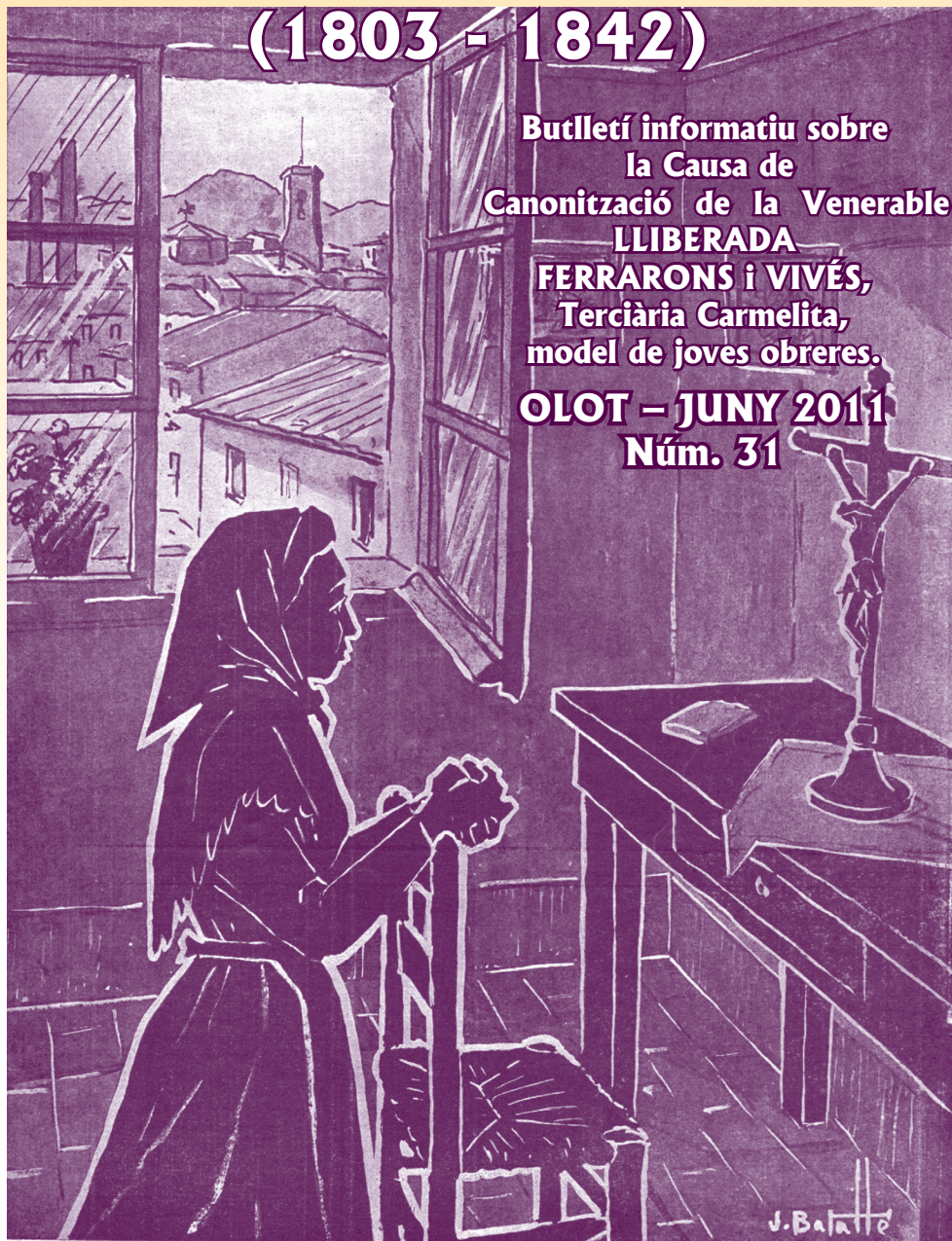

LLIBERADA FERRARONS

(1803 - 1842)

Butlletí informatiu sobre
la Causa de
Canonització de la Venerable
LLIBERADA
FERRARONS i VIVÉS,
Terciària Carmelita,
model de joves obreres.

OLOT – JUNE 2011
Núm. 31

Autor: Juli Batallé. Publicat a "Misión" el 17 de juny de 1961

LLIBERADA EN L'ÈPOCA PREINDUSTRIAL

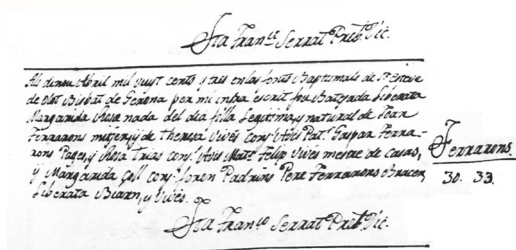
El primer document que ens parla de Lliberada Ferrarons i Vivés és la seva partida de baptisme, que diu així:

"Nasqué a Olot, bisbat de Girona, el dia 19 d'abril de 1803, i el mateix dia ja fou batejada en les fonts baptismals de la parroquial de sant Esteve. Noms: LLIBERADA (el de la seva tia materna Lliberada Vivés), Margarida (el de la seva àvia materna Margarida Coll) i Rosa (el de la seva àvia paterna Rosa Trias). Els seus pares Joan Ferrarons, mitger, i Teresa Vivés. Avi patern, Gaspar Ferrarons, pagès (vivía en una masia); avi matern, Fèlix Vivés, mestre de cases (ja difunt). El nom del padrí, era el seu oncle, Pere Ferrarons, bracer".

El nom de Lliberada ve etimològicament d'"alliberar" (en cristià, s'entén alliberar del pecat). Santa Lliberada, la patrona de la nostra protagonista, va néixer a la població de Baiona, a Galícia, i fou víctima de la persecució de l'emperador Domicià, al segle I. A Portugal li van fer contemplar la mort d'altres cristians per fer-la apostatar, però va ser conseqüent amb la seva fe i va morir a la creu. És la patrona de la diòcesi de Sigüenza-Guadalajara, on reposen les seves despulles.

Els Ferrarons eren una família senzilla i normal d'aquell Olot de començaments del segle XIX, segle que veuria els grans avenços científics i tècnics, les transformacions socials i polítiques i el naixement del proletariat. Dit amb altres paraules, el bressol de la santedat no requereix nissagues especials ni temps escollits. La santedat no és patrimoni de ningú; en canvi, és una crida per a tothom. El Concili Vaticà II ho recalca en la Constitució Dogmàtica sobre l'Església. Hi ha una vocació universal a la santedat, bé que per camins diversos: "Una mateixa santedat treballen, en les diverses menes i professions de vida, tots aquells que l'Esperit de Déu impulsa, dòcils a la crida del Pare,

adoradors de Déu Pare espiritualment, sincerament, tan companys del Crist en la pobresa, la humilitat i el pes de la creu que prou mereixen ser-li'n de la glòria. Cadascú, segons els propis dons i gràcies, ha de fer via –i via decidida– pel senderó de la fe, que deixonda l'esperança i mou al bé per la caritat" (Lumen Gentium, 41).

Partida de baptisme de Lliberada Ferrarons

El pare de Lliberada, Joan Ferrarons i Trias, era nat a Olot i la mare, Teresa Vivés i Coll, a Sant Joan les Fonts. Es varen casar l'any 1792. Del seu matrimoni varen néixer vuit fills: Gaspar (mor als vuit mesos), Fèlix (visqué poc més de tres anys), Felisa (mor als sis mesos), Joan (viu fins als tretze anys), Lliberada, Felisa, Agnès i Libori (que va viure vuit anys). Lliberada fou, doncs, la cinquena

de vuit germans, dels quals només en van sobreviure tres per l'elevada mortalitat infantil de l'època, i esdevingué així la gran de la fillada. Ens trobem davant d'una família treballadora i honrada, marcada per la penúria material però també per la riquesa espiritual. Valors que si es respiren i es viuen de petits, difícilment s'esborren, malgrat els embats de la vida.

La Serventa de Déu va venir al món en una casa molt humil del carrer de Sant Miquel, on vivien famílies camperoles, i a la carretera de les Tries no hi havia res urbanitzat. Més tard es van traslladar al carrer de Sant Bernat, que en aquell temps era fora de les muralles de la vila.

Néixer als afores... En la història hi ha detalls ben significatius: des que Jesús va néixer als afores del poble de Betlem i va morir als afores de Jerusalem, els valors del cristianisme se solen situar als marges. Els marges tenen una gran càrrega simbòlica que té el seu "centre" en la creu del Crist, que segueix sofrint en tots els marginats i que es perllonga en el martiri (expressió màxima de la caritat i de la marginació des dels centres de poder) de tants testimonis que han lliurat la seva vida, ja sigui de cop ja sigui a pessics. No és d'estranyar que en el Prefaci dels màrtirs es digui: *"Així feu que, en el martiri, la força es manifesti en la feblesa, per Crist, Senyor Nostre"*.

Jesús, a l'Evangeli, el veiem atent al crit suplicant dels qui troba al marge del camí, com el cec Bartimeu (Mc 10, 46-52). I el Concili Provincial Tarraconense exhorta a intensificar el treball de les nostres Esglésies a favor de tots els qui viuen als marges, que enumera amb el llenguatge apropiat: *"drogoaddictes, alcoholics, malalts de la sida, sense sostre, mendicants, amenaçats d'avortament i d'eutanàsia, infants i adolescents preterits, gent gran sola i abandonada, pobres de mitjans materials i de vivència religiosa, transeünts, aturats i minipensionistes, tenint en compte els principis, criteris i directrius de la doctrina social de l'Església"* (CPT 79 a).

En aquell temps la població d'Olot tenia una alimentació deficient en la gran majoria de famílies, una escassa escolarització, però estava entre les primeres poblacions industrials tèxtils de Catalunya. El mite d'un Olot "de pagès" es correspon parcialment a la realitat, perquè ja abans dels terratrèmols del segle XV, que van destruir Olot, ja hi

ha indicis que era un poble més industrial i mercantil que agrícola. I durant el segle XVI es van constituir els gremis i les confraries.

El pare de Lliberada, que procedia de pagès, fou mitger, senzill operari al teler

Foto 1965. Inauguració d'un relleu fet per M. Fluvià a la façana de la casa on la tradició diu que va néixer Lliberada

d'una fàbrica de mitges, una feina dura i mal pagada. Per fer funcionar el teler calia posar-hi molta atenció i fer treballar els peus, les mans, els genolls i el cap, repetint els mateixos moviments al màxim d'hores que permetia la claror natural. La gent del camp, com és el cas de Joan Ferrarons, tenia tendència a anar-se'n a la ciutat a buscar treball i també seguretat, ja que els esquitxos de les guerres entre Espanya i França eren freqüents i a pagès la gent no se sentia prou segura. Aquest ambient bèl·lic, unit a la mecanització industrial, van fer que Olot experimentés un creixement demogràfic a les darreries del segle XVIII i inicis del XIX. L'any 1803, any del naixement de Lliberada, hi havia a Olot 1.050 cases i el cens d'habitants arribava als 10.000.

Hi havia la Confraria dels Mitjaires, on els socis havien de ser gent de bons costums, de bona salut, i estar al corrent de les quotes mensuals per poder rebre les prestacions en el seu moment, en cas de malaltia i de decés. Aquesta Confraria va ser la que va encarregar a l'escultor Ramon Amadeu la imatge de l'Ecce Homo que es conserva a l'església del Tura.

"Ecce Homo" de Ramon Amadeu

Foto 2011.

Hi ha un pas important del treball artesà al treball industrial. El treball dut a terme en un taller d'artesanía, a les ordres d'un mestre, no té gaire cosa a veure amb el treball en una empresa massificada, en la qual el treballador és tan sols un element més de la producció, allunyat del producte final del seu treball.

Amb la industrialització apareix una nova ètica del treball, que s'ha d'emparar en una ideologia que la sustenti, segons explica Hilario Ibáñez: *"Es partia de dues premisses: La primera: que, si es vol aconseguir el necessari per a viure i ser feliç, cal fer quelcom que els altres considerin valuós i digne de pagament. La segona és que està malament i és perjudicial conformar-se amb el que s'ha aconseguit i quedar-se amb menys, en lloc de buscar més. No està ben vist*

descansar, a no ser que sigui per a reposar de cara a seguir treballant. Aquesta ètica del treball és la que s'instaura en la societat". Es penalitza socialment el qui no treballa, se'l considera indigne, perquè "qui no treballa i progressa és perquè no vol o és un gandul". Una ètica, és clar, que porta al control i a la subordinació de la població. Una població que a poc a poc anirà perdent el sentit ennoblidor del treball i la vinculació "afectiva" envers el producte final del seu treball. Apareix, en canvi, l'incentiu poderós del diner. No importen tant les condicions laborals com la possibilitat de guanyar diners i de convertir-se en patró, que vol dir no haver de treballar per a d'altres. El treballador

anirà perdent el domini sobre la seva pròpia feina per convertir-se en una cadena de la producció. Aleshores ja no compta tant el "millor" sinó el "més": més hores, més producció, més guanys, més beneficis...

A partir d'aquí, com observa F. Porcar Rebollar, *"el treball es convertirà en mercaderia, en una variable econòmica més, i, amb ell, la persona del treballador"*.

L'autor Luis Gómez Llorente, citat per Porcar, ha descrit el que va representar per la relació de l'home amb el treball la revolució industrial-capitalista:

"El treball és una forma d'integració social, i no tan sols un mitjà d'obtenir recursos econòmics. Per això té tanta importància el grau d'identificació del treballador amb el treball per a la seva pròpia felicitat. Per això es qüestiona que el treball venut o alienat pugui ser objecte d'aquesta identificació. Però, en tot cas, es requereix continuïtat i dedicació en el "propri" (?) treball. Llavors el treball pot ser font d'autoestima i d'autoidentificació, i sol ser-ho almenys en la mesura en què l'home, per mitjà del treball, se sent creditor de la retribució, independent, complidor o justificat del seu deure.

Ara bé, una qüestió tràgica de l'obrer en la primera industrialització és justament la pèrdua de tot això. No només per l'elevadíssim nombre d'obres a l'atur, sinó pel caràcter intermitent que té el treball per a gairebé tothom, a causa de la facilitat d'acomiadament, la intercanviabilitat de la mà d'obra, i les freqüentíssimes crisis d'un mercat que, com que és incipient, no està prou articulat".

El pas, doncs, de l'artesanat practicat en família a la concentració dels treballadors en una mateixa fàbrica, unit a l'aparició de les màquines, porta a la revolució industrial, i Olot, dintre el Principat, n'esdevé una de les poblacions capdavanteres. Més tard perdrà posicions, a causa de les guerres i convulsions de caire polític que l'afectaran: com la invasió napoleònica, les lluites i alternances entre absolutistes i lliberals, la primera guerra carlina, i, també, la secular dificultat de les comunicacions de la comarca.

En la classe treballadora d'Olot les dones doblaven en nombre als homes, més dedicats a les feines del camp. Però per la mateixa feina d'un home, la dona guanyava la meitat del jornal. I s'ocupava de les feines de casa, a més a més.

Foto 2011. Estat actual de la casa on la tradició diu que va néixer Lliberada.

Text extret del capítol 1r del llibre: "Lliberada Ferrarons, una fe sempre jove"

de Mn. Miquel Àngel Ferrés i Fluvíà
Barcelona, 2006, E.d. CPL

MN. JOSEP GIRGAS I OLIVERAS

GRAN ENTUSIASTA DE LA CAUSA DE CANONITZACIÓ DE LA VENERABLE LLIBERADA

Foto: arxiu d'imatges M. Teixidor

Mn. Josep Girgas va néixer l'1 de setembre de 1904 a Santa Pau. Cursà la carrera eclesiàstica a la Preceptoria d'Olot, al Seminari Menor de Santa Maria del Collell (Sant Miquel de Campmajor, Banyoles) i després al Seminari Major de Girona. Fou ordenat Prevere el 16 de juny del 1929. Seguidament ingressà a la Casa Missió com a missioner diocesà. El 25 d'agost del 1945 fou nomenat Capellà Custodi del Santuari de la Mare de Déu del Tura d'Olot. Hi morí el 5 d'abril del 1981.

Mn. J. Girgas va ser un capellà excel·lent. Al Santuari del Tura es feia catequesi els diumenges i acollia tots els nens i les nenes. Ajudava el rector de

Sant Esteve en tantes activitats com podia. Era un home generós, amable i molt actiu i connectava amb facilitat amb persones i grups ben diversos. Col·laborava en diferents organitzacions: en les ultreies (trobades laicals d'aprofundiment espiritual) del moviment de Curssets de Cristianitat; participava en les conferències de St. Vicenç de Paül i en una d'aquestes reunions es posà fil a l'agulla per fundar l'Escola i taller de Joan XXIII; animava els olotins a peregrinar a Lurdes agafant el tren de l'Esperança i els hi acompanyava.

Va ser l'autor de la reconstrucció del Santuari, cor espiritual dels olotins, després dels desperfectes ocasionats durant la Guerra Civil.

Va treballar molt per la difusió de la Causa de la Lliberada. N'era un gran entusiasta. Va ésser el continuador de Mn. Domingo i Mn. Magí Balcells.

Visitava molts malalts i els feia agafar la devoció a la Lliberada Ferrarons.

Foto: anys 70. Imatge de la Mare de Déu del Tura, vestida, tal com era abans de restaurar-la.

Va crear el grup d' "Amics de Lliberada" i es reunien anualment al Santuari de la Trinitat de Batet on anaven caminant en processó i resant el rosari.

Va ser el promotor, junt amb Mn. Pere Roqué, també entusiasta de la causa, de posar relleus escultòrics, amb la imatge de la Lliberada, en diferents llocs d'Olot i rodalia (ermita de St. Francesc, fàbrica on treballà, casa on va néixer, Santuari de Finestres, de la Trinitat de Batet).

Va organitzar el rés del rosari al cementiri davant del nínxol de la Lliberada (al carrer Sta. Marta, número 1) abans del trasllat de les restes a l'església parroquial de Sant Esteve (1966). Després es continuà el rés a l'església i també en diferents ocasions es realitzà davant la casa on morí Lliberada. Els diumenges es feia el rés del rosari, acabada la missa d'11h, pregant per la beatificació de la Lliberada. Sempre es cantava: "Escolteu-nos, Senyor, les oracions per la Lliberada Ferrarons". També es pregava per la Causa en el rés radiat per Ràdio Olot. També inicià el Viacrucis a St. Francesc els diumenges i la intenció era per la Lliberada Ferrarons. (Actualment encara es fa els divendres i diumenges de quaresma i es resa un parenostre per pregar per la prompta beatificació de la Lliberada).

El novembre de 1979 el Rector Arxiprest Mons. Antoni Butiñà (que es jubilà i marxà d'Olot) entregà la llibreta de comptes per promoure la devoció a la Lliberada a

Foto 1964. Mn. J. Girgas junt a Mn. Pere Roqué en la col·locació d'un relleu a l'ermita de Sant Francesc dalt del volcà Montsacopa.

Mn. Girgas perquè en fes el seguiment de les despeses. Mn. Grigas escriu el gener del 1980 (preveient la seva mort pròxima): "demano que al meu traspàs mantingui la continuïtat d'aquests assumptes el Rvd. Pere Roqué també entusiasta de la Lliberada i que tingui cura de tota la propaganda dipositada als armaris i calaixos de la Sagristia del Tura".

Quan va escriure aquestes línies ja sabia de la seva malaltia (càncer). Va estar ingressat a la

Foto 1960. Mn. J. Girgas resant el rosari davant la casa on morí Lliberada.

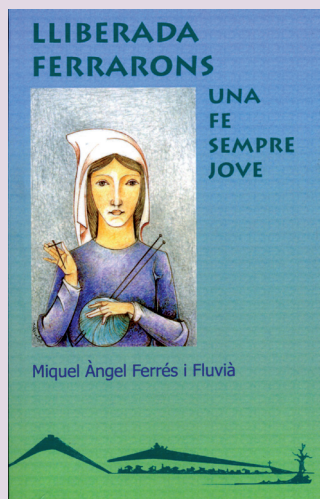
Clínica del Pilar a Barcelona, però tornà a Olot i morí al seu pis, situat sobre l'església del Tura.

L'enterrament es feu a l'església parroquial de Sant Esteve i hi assistiren el Bisbe de Girona, Mons. Camprodon i el Bisbe de Segorbe, Mons. Cases. Moltes persones volgueren donar l'últim adéu a Mn. Girgas, ja que, era un mossèn molt popular i molt estimat.

Foto 1966. Trasllat de les restes de la Lliberada des del cementiri a l'església de Sant Esteve d'Olot.

Mn. J. Girgas, entre Mn. Josep M. Taberner i Mn. Tomàs Noguer i, al darrere, el P. Jaume Llagostera o.c.

LLIBERADA FERRARONS: UNA FE SEMPRE JOVE Miquel Àngel Ferrés i Fluvià

Aquesta recent biografia capta la vida i les virtuts d'aquesta jove treballadora catalana amb un llenguatge actual i unifica amb traça la història amb la vida actual de les persones. Al lector, se'l col·loca davant de la simplicitat de la fe d'una dona jove que va viure en pobresa i malalta. És un llibre catequètic que ens porta a captar l'essencial de l'espiritualitat cristiana. Alhora, és una altra oportunitat per conèixer i estimar algú a qui molts ja consideren santa.

Centre de Pastoral Litúrgica
cpl@cpl.es | www.cpl.es
220 pàgines

*El podeu trobar a:
la llibreria diocesana Casa Carles de Girona,
i a les llibreries d'Olot*

NOTÍCIES / CARTES REBUDES

. S'està treballant perquè ben aviat puguem veure l'edició anglesa del llibre "Lliberada Ferrarons, una fe sempre jove", escrit per Mn. Miquel Àngel Ferrés i Fluvià. Barcelona 2006, Ed. CPL.

. Un record molt especial per a una persona de la població de Llagostera, que cada mes feia arribar als Pares Carmelites d'Olot un donatiu i que en els seus escrits normalment posava: "-Para mi estimada Lliberada, gracias por todo. Anónimo". Suposem que s'ha anat fent gran i que ara no pot enviar-nos cap carta. De segur, però, que la seva confiança i la seva pregària d'intercessió a la Lliberada continua. Des d'aquí una abraçada a ella i a la seva família.

. Carta des de Costa Rica: El motiu de la present és demanar-los que, per favor, ens envïin una relíquia que puguem venerar en la nostra comunitat; i, a més, estampes i d'altre tipus de material per a fomentat la devoció de la Lliberada Ferrarons, ja que li tenim molta devoció des de fa temps i aquí no podem aconseguir aquest material. Amaury Rodríguez (Abril 2010)

. Carta des de Barcelona: L'"Àngel de la Web" va enviar l'últim número del Butlletí de la causa de Beatificació de Liberada Ferrarons com a document adjunt. L'he examinat i m'ha semblat molt maco, però m'agradaria tenir-lo en format paper, ja que fa anys que li tinc devoció. Li agrairia que me l'enviés, si li és possible, i que m'indiqués què n'he d'abonar.. Esperant les seves notícies, el saluda atentament, Ma. Del Claustro Bonet, R.J. M. (Maig 2010)

. Carta des del Brasil: Sóc seminarista i tinc un grup de joves que tenen la Lliberada Ferrarons per patrona. Demano estampes amb relíquies i d'altre tipus de material publicat per a ajudar la causa de la seva canonització. José Carlos Medeiros (Setembre 2010)

. Carta des d'Oviedo: "Els prego que resin per la salut de la meva mare que pateix una greu malaltia. I també pel meu germà que porta anys casat amb una dona que el fa patir molt, a ell i a la seva família. Els prego que resin per tots tres. Moltíssimes gràcies per tot i que Déu els beneixi". G. F. (Novembre 2010)

. Carta des de Filipines: M'agradaria aconseguir algunes estampes amb relíquies i contingut devot que podria compartir amb els meus amics d'un grup de laics catòlics solters. Crec que s'ha de difondre la devoció als sants de Déu mitjançant la difusió d'articles en contra de la pornografia desenfrenada y la immoralitat presents en el nostre món. Ho espero de la seva generositat. Gràcies i que Déu els beneeixi. Joseph Vincent (Desembre 2010)

. Carta des del Brasil: Estic escrivint un llibre en portuguès sobre els sants carmelites. Desitjo incloure la vida de la laica carmelita Lliberada Ferrarons. Agrairia que m'enviessin algun opuscle que parlés de la seva vida i espiritualitat. Gràcies. Fra Gabriel Haamberg o.c. (Desembre 2011)

. Carta des de Filipines: ...La vida i l'exemple de Lliberada Ferrarons Vives és un veritable model de santedat per a tothom. La Lliberada va dedicar tota la seva vida al servei de l'església des de la pregària i la contemplació. El seu exemple i ensenyaments ens ensenyen a viure arrelats en la fe, l'esperança i l'amor i a confiar totes les coses a la bondat i providència de Déu. La Lliberada és veritablement digna de la nostra veneració i nosaltres creiem en la força de la seva pregària davant Déu. Això en la ment i en el cor, atentament li demanem d'obtenir material en anglès i relíquies de la Lliberada que voldríem fer servir per fer-les venerar.... Serviran als nostres mossens, tant quan visitin malalts a les cases o quan ensenyin catecisme als nens i també en la pastoral juvenil als joves presoners. Com la Lliberada, som moguts per l'Esperit a viure i proclamar la Bona Nova i a servir els joves i aquells que estan necessitats. Gràcies. Esperem sincerament la seva amable resposta. John Paolo Casal (Març 2011)

. Per mail hem rebut cartes demanant informació, estampes i relíquies de la Venerable Lliberada. Les hem contestat totes i a tothom hem enviat la informació demanada. Procedien de:

2010: abril: Heredia COSTA RICA; maig: BARCELONA; juliol: Rybnik POLONIA; agost: Zagreb CROATIA; setembre: Rio Grande do Norte BRASIL / Cavite PHILIPPINES; novembre: OVIEDO / Pernambuco BRASIL; desembre: Antipolo City PHILIPPINES / Sao Paulo BRASIL.

2011: gener: SALVADOR BAHIA /Pernambuco BRASIL / Texas USA / HUELVA; febrer: Rio do Norte BRASIL/Sto. Antonio de Padua rj BRASIL/Reggio Calabria ITALIA; març: Paranaque City PHILIPPINES

FAVORS REBUTS PER MEDIACIÓ DE LA VENERABLE LLIBERADA FERRARONS

Convé molt que aquelles persones que hagin confiat alguna gràcia a la intercessió de la Lliberada i hagin vist complert el seu desig, ho comuniquin al Vicepostulador. Per això i per donar fe que es manté ben viva entre els fidels la fama de santedat de la Serventa de Déu, agraiem les vostres col·laboracions que publicarem aquí mateix.

- Trobant-me amb un problema molt greu de la vista, em va arribar a les mans el número 29 del butlletí sobre la Causa de canonització de la Lliberada Ferrarons que informava de la declaració de Venerable i que ja només cal un miracle per a la beatificació. Entre mi vaig pensar, com en broma, que jo també necessitava un miracle per recobrar la visió a l'ull esquerre. Des de llavors m'encomano amb molta confiança a la Lliberada. L'ull dret queda descartat per una lesió greu a la retina que em fa veure distorsionadament i no em permet cosir ni llegir i que ja va impedir, al seu temps, fer-hi una operació de cataractes. La malaltia de l'ull esquerre va començar als 4 o 5 anys d'una operació exitosa de cataractes (100% de visió), quan em va baixar paulatinament la vista fins

a quedar pràcticament cega d'aquest ull (5% de visió). El motiu: l'opacitat progressiva del cristal·lí col·locat en l'operació de cataractes. L'oftalmòleg va proposar que com a última oportunitat es podia intentar una operació: treure el cristal·lí defectuós i col·locar-hi una altra lent, però que era una intervenció de risc. Em van operar el 28 d'octubre del 2009. La primera setmana no vaig notar cap millora, però molt gradualment em va anar tornant la vista i a les tres setmanes ja llegia i cosia sense problemes i fins al dia d'avui, cinc mesos i mig després de l'operació, segueixo bé. Segons el doctor estic al 60% de visió. Per a mi ha estat una gràcia excepcional obtinguda per la intercessió de la Venerable Lliberada i la hi agraeixo de tot cor i més tenint en compte els meus 88 anys. Envio un donatiu per a la Causa. Gertrudis Canals. Barcelona 12-4-2010.

- Faig un donatiu per haver obtingut una gràcia després d'haver pregar intensament per intercessió de Lliberada. F. C.
- En agraïment per la millora d'un familiar malalt de càncer i demanant-ne la total recuperació per mediació de la Lliberada. Envio un donatiu. Una devota de la Verge del Tura.
- Dono les gràcies a Lliberada Ferrarons i Vivés per ajudar tota la meva família especialment el meu nét i el meu marit. Agrairia que amb aquest donatiu es digués una missa pregant per la seva prompta beatificació. C.V.C.
- Escric aquestes quatre ratlles per comunicar-li una gràcia que m'ha concedit Lliberada Ferrarons. Li estic molt agraïda. Mª Carme Serra (Març 2010)
- Sóc una devota de la nostra estimada Lliberada. La meva pregària va ser pel meu germà que patia crisis epilèptiques. Jo pregava perquè li desapareguessin, però les crisis cada dia eren més sovintejades i el meu germà cada vegada físicament i psíquica estava pitjor. Un dia resant al seu costat li dic: La Lliberada no ens escolta però ha de fer-ho i pot fer-ho. Nosaltres continuarem resant fins que ens ajudi i, si és necessari, resarem tota la vida. La veritat és que sí que ens ha ajudat i li estic molt agraïda. Sempre en la pregària li dic: gràcies, gràcies. Des que li han desaparegut les crisis està molt recuperat. També he de dir que els dies que estava més malament vam anar al metge i li va canviar les pastilles. Ens va semblar que ja no sabia què més fer-hi. Quan vaig adonar-me que les crisis havien desaparegut només vaig pensar que la nostra estimada Lliberada ens havia ajudat i no vull pensar amb una altra cosa. Les pastilles ja fa temps que no les pren. Fa anys que demano una gràcia a la nostra Venerable Lliberada. La meva il·lusió era que mossèn J. Girgas pogués veure-la beata, però no va poder ser; després el P. Jaume Llagostera i tampoc fou possible. Dic això perquè van ser dos religiosos que em van animar a pregar la Lliberada i també crec que no podem oblidar aquest gran tresor que tenim. Per tant, desitjar que estiguin al cel gaudint de la seva companyia. Que així sia. Anònim. (Setembre 2010)
- Els agrairia que celebressin una missa demanant la prompta beatificació de la Lliberada Ferrarons i en agraïment per la salut de la meva família i néts i bona avinença com fins ara. Moltes gràcies. C.V.C. (Febrer 2011).

DONATIUS PER A LA CAUSA DE CANONITZACIÓ DE LLIBERADA FERRARONS

Donatius des de febrer de 2010 al març de 2011:

Donatius anònims, 400 €

Caixeta de les diferents esglésies, 1.181,36 €

Viacrucis a Sant Francesc, 232,57 €

Donatius particulars: 500 €;

Donatius en l'obertura de la Sala d'Exposició, 54,02 €

Rosa Surroca, 50 €, F.C. 50 €, Joan Escalona, 50 €

ORACIÓ PER A OBTENIR DE L'ESPERIT SANT LA CANONITZACIÓ DE LA VENERABLE LLIBERADA FERRARONS

Oh Esperit Sant Diví, consolador i santificador de les ànimes, ja que adornàreu l'ànima de l'angelical Lliberada Ferrarons, Terciària Carmelita, amb el tresor dels vostres dons, i ella, com a fidel administradora, va distribuir-los als pobres i afligits, passant per la terra fent el bé, feu que, per la seva eficaç intercessió a favor de nosaltres, pecadors, i per mitjà dels prodigis realitzats per la vostra Serventa, experimentem com n'és de suau i confortador el vostre amor!.

Pare nostre, avemaria, glòria.

Amb aprovació eclesiàstica.

Per a la comunicació de gràcies rebudes, així com per a la tramesa de donatius a fi de sufragar les despeses de la Causa de Canonització, els interessats es poden adreçar a:

Vicepostulador:

Mn. Joan Baburés i Noguer

Cúria Diocesana, Plaça del Vi, 2 - 17004 GIRONA

Tel. 972 41 27 20 / 639 26 92 81

lliberada@lliberada.org

Causa Lliberada Ferrarons, Pares Carmelites

Verge del Portal, 10 – 17800 OLOT (GIRONA) - Tel. 972 26 05 93

C.A.M. (Caja de Ahorros del Mediterráneo): 2090.6964.83.0040068502

Podeu trobar informació a la pàgina web:

<http://www.lliberada.org>

i en el bloc: <http://lliberadaferrarons.blogspot.com>

